

ת"ד 9029/08/14 - מדינת ישראל נגד אפרים מועלם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 9029-08-14 מדינת ישראל נ' מועלם

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עידן שניר
נגד

הנאשמים אפרים מועלם
ע"י ב"כ עו"ד לאה גולדמן

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש.

1. ביום 28.1.14 סמוך לשעה 12.36 נהג הנאשם אוטובוס ציבורי בינעירוני (להלן: "האוטובוס") בכביש 20 מצפון לדרום והתקרב למחלף קוממיות בירידה מוולפסון. במקום נמצא תמרור ב-20 (426) המגביל את המהירות המותרת ל-70 קמ"ש. הנאשם לא היה ער לקיום התמרור ונהג במהירות שלא פחתה מ-96 קמ"ש לערך. ניידת משטרה שנסעה לפני האוטובוס האטה את מהירות נסיעתה בעקבות האטה (או עצירה) של רכב סיטרואן שנסע לפני הניידת. הנאשם לא הבחין בהאטה מבעוד מועד, התקרב לניידת ופגע בה וברכב הסיטרואן. בעקבות התאונה נגרמו לשתים מנוסעות האוטובוס חבלות. שניים מנוסעי הניידת נחבלו חבלות של ממש (שברים בעצמות האף והמטומה תת עורית במצח לנהג הניידת, שבר ב-4 צלעות וקרע בכבד לנוסע). נהג רכב הסיטרואן סבל חבלות של ממש (קונטוזיה מוחית ודימום תת עכבישי באונה פרונטלית ימנית. הורדם והונשם עקב פרכוסים והובהל לבית החולים ומשם לשיקום).

2. בהכרעת הדין קבעתי כי רשלנותו של הנאשם שלא הבחין בניידת אלא בעת שפגע בה וברכב הסיטרואן היא בדרגה גבוהה. הנאשם היה חייב לתת את דעתו רק לנעשה בכביש מולו אך מעובדות המקרה כמפורט להלן ניכר כי לא כך היה: לנאשם היה שדה ראייה פתוח לפניו של 250 מ' ומרחק עצירה של 42.09 מ' במהירות המינימלית בה קבעתי כי נסע. גם נוסע אחר באוטובוס (שמטבע הדברים שדה הראיה שלו מוגבל ביחס לזה של הנאשם) הצליח להבחין בניידת מרחק של כ-150 מ', בעוד שהנאשם כאמור לא הבחין בדבר עד לאימפקט. לאור כל האמור נותרה ללא כל מענה השאלה אם אכן היה הנאשם מרוכז בנעשה בכביש כפי שטען מדוע לא עלה בידו הנאשם להבחין מבעוד מועד בהאטה בתנועה לפניו ולבלום וכך למנוע את התאונה. עוד יצוין כי הנאשם ציין בעדותו כי שוחח עם אדם אחר בעת הנסיעה אך הוסיף כי לא הפנה מבטו לבן שיחו. תקנה 418 לתקנות התעבורה אוסרת על נהג אוטובוס לנהל שיחות בעת נהיגה אלא אם הדבר נדרש בקשר לנסיעה או לצורך ביצוע תפקיד. הנאשם לא ציין ולא הוכח לי כי השיחה אותה ניהל הייתה מותרת על פי דין.

3. בדיון ההוכחות לא התגלעה מחלוקת ביחס לחבלות שנגרמו לנוסעי הניידת ונוסעות האוטובוס. סלע המחלוקת נסב רק ביחס לאחריות הנאשם למצבו הנוכחי של נהג רכב הסיטראן כמפורט בת/27. בהכרעת הדין קבעתי כי התביעה הוכיחה כי החבלות המפורטות בכתב האישום נגרמו בעקבות התאונה. עוד יש לציין כי גם מומחה ההגנה הסכים כי חלק, אם כי לא כל, מצבו הנוכחי העגום של נהג הסיטראן כמפורט בת' 27 נגרם בעקבות התאונה ודי בכך.

טיעוני הצדדים לעונש:

4. התביעה מדגישה את הצורך להחמיר עם הנאשם עקב רשלנותו הגבוהה, החבלות הקשות שגרמה התאונה לה היה אחראי ורמת הזהירות הגבוהה המצופה ממנו כנהג אוטובוס. זאת, הגם שהתביעה מסכימה כי עברו של הנאשם תקין (נוהג משנת 1974 ללא הרשעות להצגה). מתחם העונש ההולם נע לטענת התביעה בנסיבות המקרה בין 4-12 חודשי מאסר, 4-8 שנות פסילה לצד רכיבי ענישה נלווים. בגדר מתחם זה היא עותרת להשית על הנאשם לא פחות מ-8 חודשי מאסר, פסילה של 5 שנים וענישה נלווית כמו פיצויי לנפגע.

5. ההגנה טוענת כי רשלנות הנאשם הייתה "רגעית". הנאשם מצר התאונה ותוצאותיה הקשות. ההגנה טוענת למתחם ענישה הנע בין 3-4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, פסילה הנעה בין 2-6 שנים ורכיבי ענישה נלווים. לאור עברו התקין של הנאשם, פועלו החיובי ותרומתו כנהג אוטובוס כעולה ממכתבי הערכה רבים שהוגשו ניתן לטענת ההגנה לקבוע כי התאונה מהווה מעידה חד פעמית שאינה מאפיינת את אופן נהיגת הנאשם ולפיכך היא עותרת להשית על הנאשם עונש בחלקו התחתון של מתחם העונש אותו הציגה.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על המקרה אותו הוא מייחס לחוסר זהירות רגעי. הוא טוען כי לאחר התאונה המשיך לנהוג מבלי לעבור עבירות. הוא ביקש את התחשבות בית המשפט ורחמיו.

דיון והכרעה

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע נסמכת על מידת הרשלנות שהפגין הנאשם באופן נהיגתו וחומרת הפגיעות שנגרמו למעורבים בתאונה. צינתי כבר כי הרשלנות שהפגין הנאשם היא ברמה הגבוהה. קביעה זו מתעצמת משעה שעסקין בנהג אוטובוס המסיע רכב בעל פוטנציאל הרס גבוה ואחראי לשלומם ובטיחותם של נוסעיו. חובת הזהירות הנדרשת מן הנאשם היא מוגברת ובהתאם מתעצמת גם מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם בנסיבות המקרה (ראו למשל: עפת (חי') 6532-03-12 בהג'ת גאנם נ' מדינת ישראל וכן הפסיקה שהוזכרה בהכרעת הדין).

8. הנאשם וב"כ טענו כי מדובר ב"רשלנות רגעית". אין בידי לקבל טענה זו. לענין רשלנות רגעית נקבעו הדברים הבאים היפים גם למקרה זה: **"בתיקי התאונות ככלל וגרימת מוות ברשלנות ביניהם מדובר תמיד ברשלנות רגעית, שהרי אין מדובר במעשים מתוכננים. תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לענין מימד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה"** (עפ"ג (ת"א) 26904-04-14 מדינת ישראל נ' תומר זוהר)

9. אשר לפגיעות במעורבים בתאונה. לעניין זה יש לשקול לא רק עוצמת הפגיעות באינטרס המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם אלא גם את ריבוי הפגיעות כפועל יוצא מריבוי יחסי של נפגעים בתאונה.

מתחם העונש ההולם

10. ב"כ הצדדים לא הסכימו מהי הפסיקה הרלוונטית לנסיבות לצורך קביעת מתחם העונש. עם זאת, ניכר כי קיימת הסכמה כי רכיביו של המתחם שיקבע צריכים לכלול מאסר (שיכול וירוצה בעבודות שירות), פסילה ממושכת, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נלווים. המחלוקת, אינה נוגעת לרכיבי העונש אלא למידתם. כך, בעוד התביעה מציינת על יסוד פסיקה שהוזכרה בטיעוניה כי מתחם העונש נע בין 4-12 חודשי מאסר, 4-8 שנות פסילה ורכיבי ענישה נלווים טוענת ההגנה על יסוד פסיקה שהציגה כי המתחם הנע בין 3-4 חודשי מאסר, פסילה בין 2-6 שנים ורכיבי ענישה נלווים.

11. הפסיקה הרלוונטית צוטטה בהרחבה בטיעוני הצדדים לעונש ועל כן אמנע מלשוב ולפרטה ולציין כי המגמה הברורה בפסיקה היא להטיל עונש הולם לצורך הרתעה וביעור נגע תאונות הדרכים.

· עפ"ת 21727-08-14 (אזולאי) נדון ערעורו של נהג אוטובוס ציבורי שלא שמר מרווח מספיק מקלנועית שנסעה לפניו, פגע בה וגרם לשני נוסעים חבלות קשות כאשר לאחד מהם נגרמה פגיעה מוחית בעקבותיה חדל לתקשר עם משפחתו. בימ"ש המחוזי אישר עונש הכולל 36 חודשי פסילה, 4 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע.

· עפ"ת 2235-04-13 בוארון נ' מדינת ישראל נדון ערעורו של מי שאבדה שליטה על רכבה וגרמה לתאונה שתוצאותיה חבלות למעורבים לרבות שיתוק בארבע גפיים לאחת מנוסעות הרכב. העונש שאושר עמד על 4 חודשי מאסר, 2 שנות פסילה, פיצוי לנפגעת וענישה נלווית.

· רע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל - נדון ערעורו של נהג שפגע בשני הולכי רגל על מעבר חצייה כאשר לאחד מהולכי הרגל נגרם פצע שהצריך תפרים ואילו לאחר נגרמה "פגיעת גולגולת קשה", "קנטוזיה בצד שמאלי קדמי של המוח". העונש שאושר בערעור היה 8 חודשי מאסר, 8 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בת 5 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.

· בעפ"ת (ב"ש) 31516-05-10 אלצאנע נ' מדינת ישראל נדון ערעור של נהג אוטובוס זעיר שלא שמר מרחק מרכב לפניו, פגע בו וגרם לאחת הנוסעות ברכבים המעורבים חבלות של ממש (קרע בטחול, קונטוזיה מוחית טמפורלית גדולה, שבר בשורש כף היד ונזקקה לאשפוז ושיקום ממושכים). יודגש כי המערער נהג כשהוא שיכור (ריכוז האלכוהול בדמו היה 239 מ"ג אלכוהול). העונש שאושר עמד על 2 חודשי מאסר בפועל ו- 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בת 46 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

· עפ"ת (ת"א) 42311-07-15 מדינת ישראל נ' שמואל שהם נדון ערעורו של המדינה על קולת עונשו של נהג אוטובוס שפגע בהולכת רגל שחצתה את מעבר החצייה וגרם לה חתך בגולגולת וקונטוזיה. בימ"ש המחוזי העמידה את העונש על 11 חודשי פסילה, מאסר על תנאי, קנס וענישה נלווית.

12. על רקע טיעוני הצדדים, ניתוח נסיבות המקרה כמפורט לעיל והפסיקה שצוינה בטיעוני הצדדים ולהלן, היא כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 3 חודשי מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין 9 חודשי מאסר, פסילה הנעה בין 18 חודשים ל-42 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וכן קנס או מרכיב של פיצויי לנפגעים בתאונה. בגדר מתחם זה לא מצאתי לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שניהל הוכחות ונאבק להוכחת חפותו. אני זוקף לזכותו את עברו התעבורתי התקין ביחס לוותק הנהיגה ובכלל. הנאשם הותיר בי רושם חיובי וכי האירוע הקשה נשוא כתב האישום אינו מאפיין את אופן נהיגתו רבת השנים. עם זאת, לצד שיקולים אלה מצאתי לתת משקל נכבד, לשיקולי קדושת החיים והשמירה על שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך.

לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם בגדר המתחם שהצגתי לעיל את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות החל מ-18.7.18. באחריות הנאשם להתייצב במפקדת שב"ס מחוז מרכז לצורך תחילת ריצוי עונשו.
2. 2 שנות פסילת רישיון נהיגה בניכוי 60 ימי פסילה שרוצו. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מ-18.7.18.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
4. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה.
5. קנס בסך 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-22.7.18.
הנאשם יסור למזכירות בימ"ש זה לקבל שובר תשלום הקנס.

ניתן היום, 22 מרץ 2018, במעמד הצדדים.